

Predică

ținută în ziua de 31 Iulie 1932 în sfânta Biserică din Șiria la instalarea protopopului Aurel Adamoviciu.

*Prea Cucernici Părinți,
Iubiții Mei fii sufletești,*

„Nimenea din cei legați cu poștele trupești nu este vrednic să vie, sau să se apropie, sau să slujască Ție Impărate al Puteților, căci a sluji Ție este lucru mare și înfricoșat chiar și puterilor celor cerești!“ Acesta este începutul rugăciunii cu care preotul se roagă în sfântul Altar înainte de ieșirea cu sfințele daruri. Acesta este și începutul cuvântării mele de astăzi, menită a vă arăta ce înseamnă a sluji lui Dumnezeu.

Cel mai Înalt și Cel mai Bun, Cel mai Milostiv și mai Drept, Cel mai Ascuns și Cel mai Descoperit, Cel mai Neschimbat și atot Schimbător este Dumnezeu. Dumnezeu toate le împlinește, toate le face și ocrotește! Tu Doamne, iubești fără de patimă, Tu Doamne Te mănii, dar rămâi liniștit, Tu schimbi faptele, dar niciodată hotărârile. Tu Doamne Te bucuri de câștig fără să fii lacom!

Avea dreptate oare când fericitul Augustin să spună aceste cuvinte în „Mărturisirile“ lui, căci Dumnezeu are toate desăvârșirile dela Sine, fiind fără început și fără sfârșit.

Nici o scădere nu poate atinge pe Dumnezeu și nici o putere nu poate să dorească pe care să n'o fi avut din vecii vecilor. Deci a sluji lui Dumnezeu, mare și înfricoșat lucru este, căci ce este Dumnezeu?! Dacă toate cetele ingerilor și ale arhanghelilor, împreună cu toată făptura, ar gândi că i-ar lipsi încă ceva lui Dumnezeu ca înălțime, adâncime, putere și înțelepciune,

să se știe că din veci are și va avea pe toate acestea. Și dacă Cheruvimii și Serafimii ar voi să pătrundă pe Dumnezeu cu mintea, aceasta ar fi cu nepuință în mod desăvârșit, căci pe Dumnezeu-Tatăl, Dumnezeu-Fiul și Dumnezeu-Duhul Sfânt poate să-L pătrundă cu adevărat numai Dumnezeu-Tatăl, Dumnezeu-Fiul și Dumnezeu-Duhul Sfânt. Cu adevărat zicea Psalmistul (Ps. 101 v. 15—26): „Din vechime întemeiat-ai pământul și cerul lucrul mânilor tale este. Ele vor peri, dar tu vei rămânea, ca un vestmânt, ele toate se vor învechi, ca un vestmânt, le vei schimba și se vor schimba. Dar Tu tot același vei fi, și anii Tăi nu se vor sfârși“.

A sluji deci Făcătorului Cerului și al Pământului, nu înseamnă numai ceea ce cred unii oameni, cari socotesc că dacă cineva nu a făcut păcate mai mari și de rușine înaintea oamenilor, slujește bine lui Dumnezeu. Prin creștere, obicinuință și temperament oarecare poate cineva să fie om cum se cade, dar încă nu este slujitor adevărat al lui Dumnezeu. Căci prin faptele și purtarea noastră nu ajunge să ne socotim numai pe noi, câștigul nostru, cinstea noastră, mulțumirea noastră, ci trebuie să întrebuițăm timpul, puterile noastre, așa cum voește Dumnezeu iar nu cum noi ne-am învățat sau cum suntem noi dispuși.

Chiar și o piatră, dacă ar avea gură, ar lauda pe Dumnezeu. Soarele încălzește și luminează până la raza lui cea mai de pe urmă, până se va răci și se va întuneca. Stelele trimit lumina lor ca și luna. Pomul dă roade, iar florile răspândesc miros plăcut și plin de balsam; pasărilor cântă și chiar micul greuerș laudă pe Dumnezeu! Tu omule, ești mai mult decât toate acestea, tu trebuie să slujești lui Dumnezeu ca și coroana tuturor făpturilor! Dacă voești să slujești lui Dumnezeu iată ce trebuie să faci. Mai întâi să te lapezi de idolii

căroră te închini. Căci Dumnezeu cere să te închini numai Lui, din toată inima ta și din tot sufletul tău. Dumnezeu nu cade la tocmeală cu tine, ca și când ai cumpăra marfă dela târg. Cine nu slujește cu toată inima lui lui Dumnezeu, acela nu este nici cald nici rece, iar despre unul ca acela zice Apocalipsul: „Știu faptele tale, că nu ești nici rece, nici fierbinte! Asifel fiindcă ești căldicel — nici fierbinte, nici rece — am să te vărs din gura mea” (3 v. 15). Coardele unei vioare (violine) trebuie să fie întinse până la măsura care dă melodiile cele mai frumoase și fermecătoare. Așa și sufletul omenesc trebuie să se apropie de Dumnezeu în măsura darurilor ce sunt acolo. Precum după aromă și culoare cunoști fineța unei flori, așa și simțămintele unui om se cunosc după măsura apropierii lui de Dumnezeu, unde omul se împărlășește de darurile cele mai înalte.

Cine se închină și slujește lui Dumnezeu, împlinește poruncile Lui toate. Pentru aproapele are compătimire, dragoste și bucurie; pentru adevărurile divine are cel mai înalt respect, și caută să le urmeze, căci altcum face ca soldatul, care poartă mâncarea în ranița sa dar nu voește să mănânce din ea.

Cel ce slujește lui Dumnezeu este chemat prin alții la aceasta slujire. Părinții, învățătorii, preoții chiamă pe toți oamenii să slujască lui Dumnezeu, asigurând de răsplată pe cei ce lucrează în via Domnului. Și totuși mulți oameni sunt de părerea că ajunge dacă la bătrânețele lor vor sluji lui Dumnezeu! Ei se referă chiar la sfânta Scriptură, spre a-și motiva părerea, spunând că și lucrătorii cari au venit către seară la lucru, încă au primit răsplată!!!

Iubiții Mei! Sfântul evanghelist Matei spune (c. 20) că stăpânul viei a zis celor fără de lucru: „De ce ați stat aici toată ziua nemuncind? — Și ei au răspuns: „Fiindcă nimenea nu ne-a tocmit”. — Stăpânul a trimis la lucru și pe aceștia așa precum și Biserica noastră ortodoxă trimite la lucru pe toți fiii săi; Biserica noastră te chiamă pe tine să fii membru în comitetul misionar, pe altul în sfatul păcii, pe altul în consiliul parohial, în societatea „Sf. Gheorghe” etc. Nimeni la noi în biserică nu rămâne netrimis la un bolnav, la un sărac, făcând voia lui Dumnezeu!!!

Ar fi deci un păcat greu, dacă cineva ar zice: am timp mai târziu pentru împărăția lui Dumnezeu! Păcatul, iubiții mei, este ceva greu și în cursul anilor se face tare, așa că cu greu se mai poate stărpi. Iar virtutea este o artă grea, care nu se prea învață la bătrânețe.

Din pricina acestei socoteli greșite vedem azi puțin oameni curați cu inimă, smeriți, ierfători, milostivi, mulțumitori și grăitori de adevăr! De aceea sunt oameni, cari lucrează numai pentru bani, sau din obicei! Sunt oameni măsurați la mâncare și băutură, dar fiindcă sunt slabi la stomac și nu din poruncă divină. Nu superi pe nimeni fiindcă ești fricos, nu răpești al altuia fiindcă te temi de închisoare sau fiindcă nu ai ocazie!! Ori noi, avem nevoie de oameni, cari să aducă roade bune, fiindcă așa este voia lui Dumnezeu! Ca să avem astfel de oameni, ne trebuie timp, trebuie să începem din tinerețe a sluji lui Dumnezeu.

În pădurile seculare sunt arbori vechi, de sute de ani. Se spune că pe muntele Libanon ar fi cedrii cu mii de ani vechime, de pe vremea lui Solomon!! Vechimea se cunoaște după straturile de scoarță așezate pe trunchiul copacilor. În fiecare an, o nouă scoarță se așază pe copac. După grosimea scoarței se poate vedea dacă copacul a fost expus la soare sau la umbră, la uscat sau la umezeală. Așa și omul, în fiecare an așază ceva pe sufletul său, rugăciunile lui, biruința asupra patimilor se imprimă în suflet iar păcatele la fel. De aceea trebuie din tinerețe să luptăm împotriva răului și pentru bine căci, la bătrânețe, binele se prinde greu de noi. La bătrânețe uităm cele făcute la bătrânețe, dar ținem minte faptele tinereții. Trebuie deci să creștem în frica de Dumnezeu din tinerețe, ca să putem sluji lui Dumnezeu!

Cel ce slujește lui Dumnezeu se ferește de păcat, care este ca un fur. Sunt prăvălii, cari ajung în faliment din pricina furturilor ce le săvârșesc cei angajați în prăvălie. Așa ajunge sufletul la faliment dacă omul lasă păcatul să între ca un fur în suflet, răpindu-i bunurile cele mai prețioase. Păcatul fură credința, pricinuind neîncredere, care face pe om să nu se mai încreadă în purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Fără aceasta încredere, tu omule vei deveni nerăbdător, care murmuri, dar dacă ai încredere în Dumnezeu, atunci vei zice: „Dumnezeu știe toate, eu sunt în mâna Lui și orice încercare cu voia Domnului imi va fi spre bine”.

Voi toți, deci, cari voiți a sluji lui Dumnezeu, păziți-vă ca păcatul să nu vă fure încrederea în Dumnezeu.

Iubiții Mei,

Văzând din cele mai dinainte, ce înseamnă a sluji lui Dumnezeu, fiecare creștin, veți înțelege că a sluji lui Dumnezeu ca preot este o slujbă și mai mare, care nu s'a dat nici îngerilor. Căci nu către îngerii a zis Mântuitorul:

„Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate, căroră le veți ținea, vor fi ținute“! (Ioan 20). Aceste cuvinte dumnezeiești mă fac să mă cutremur și să mă sfiesc în fața lui Dumnezeu, că Mi-a dat mie vrednicia să vă aduc azi pe viitorul vostru duhovnic care este și protopop al tractului Siria.

Cum să nu mă smeresc când știut este, că Prea Cucernicia Sa va fi chemat să vă învețe pe toți, cum trebuie să slujiți lui Dumnezeu! Cum să nu mă smeresc când știu că vă aduc pe Prea Cucernicia Sa într'o vreme de după război, când fiecare adevăr și fiecare valoare a fost crunt lovită și când adevărurile morale plutesc ca niște grinzi desfăcute ale unui vapor ce se scufundă??

Dar bun este Dumnezeu că biruința în lupta tuturor patimilor, cari frământă viața noastră ortodoxă și românească va fi a celor mai tari, a celor cari propagă principii mai sfinte și mai înalte. Ca să fiți mai tari v-am adus azi un om adevărat, un preot adevărat, român adevărat, protopop vrednic. Impotriva fulgerelor ne ajutăm cu paratrâznetul, împotriva bolilor fizice cu seruri diferite. Am citit într'un ziar că în Anglia zece mii de medici s'au întovărășit într'o asociație menită a lupta contra cancerului! Ei bine, împotriva bolilor sufletești, mai ales a urei, a răutății, a egoismului sălbatic, a lăcomiei, a lipsei de credință, dragoste și nădejde, ne vom lupta prin oameni puși la locul lor. Impotriva lipsei de patriotism și a lipsei de colaborare ne vom apăra prin oameni, cari să strige sus și tare că mai întâi cu toții avem datoria să slujim lui Dumnezeu, Țării și iubilului nostru Rege M. Sa Carol al II-lea!

V-am adus azi omul care să vă învețe toate acestea cu încredere că-l ve-Ți ajuta cu toții. Chemarea lui e grea. Sfântul Grigorie de Nazianz zice că nu are aceeași simțire sau dorință femeea și bărbatul, tânărul și bătrânul, bogatul și săracul, cel trist și cel vesel, cel bolnav și cel sănătos, cel supus și cel poruncitor, învățatul și neînvățatul, cel îndrăzneț și cel temător, cel ce-și face datoria și cel leneș! Dumnezeu îi va ajuta Prea Cucernicului vostru Părinte să treacă peste aceste greutăți, căci este al tuturor, vă iubește pe toți deopotrivă și voește binele tuturor.

Iubite părinte,

Douzecișidoi de ani sunt de când la buna școală teologică din Sibiu, am lăudat împreună pe Dumnezeu în psalmi și cântări duhovnicești. Pentru mine vor rămâne neperitoare acele clipe. Doresc acum să-Ți aduc aminte de ceea ce Ți-am

scris înainte cu două săptămâni: Ți-am scris ca în munca Frăției Tale să nu uiți de tineret și de comitetele misionare și alte organizări! Poartă grije de tineret și de toate organizările noastre eparhiale, învață pe toți să cunoască și păzească poruncile divine, să se dorească după vecinicie, să fugă de plăceri deșarte, să fie cumpătași, să muncească serios și să fugă de ispite. Învață-i pe toți să fie slujitori ai lui Dumnezeu, să ia ce trebuie și să dea ce trebuie, căci fără această măsură și o țară se prăpădește, ori care ar fi ea. Învață-i să dea cu bucurie, celor lipsiți, să-și crească bine pruncii, să umble cu frica de Dumnezeu. Căci să știi prin aceasta nu numai lui Dumnezeu, dar și Mie îmi faci bucurie și nici nu cauți alte bucurii la oamenii mei, decât ca ei să-și facă datoria. Și să răsplătești lui Dumnezeu pentru tot ceea ce Ți-a dat și-Ți va da, căci Dumnezeu e Domn, fiind stăpân a toate; Dumnezeu e Părinte, fiind înainte de toate; Dumnezeu e Făcătorul A-toate, Cel mai Presus de toate; Mie, iubitul meu, să-Mi dai dragostea de până acum căci și eu te voi purta în inima mea până la moarte.

Iubiții Mei fii sufletești,

Mare bucurie a avut sfântul Apostol Pavel când a trimis Filipenilor pe Epafrodit, fratele și împreună lucrătorul său (Filip 2 v. 25). Mare bucurie am eu că v-am adus pe părintele Aurel Adamovici, mare bucurie aveți și voi că-l primiți cu inimile deschise. Sfântul Pavel zicea către Filipeni să aibe în mare cinste pe Epafrodit. Aveți și voi în mare cinste pe Prea Cucernicul vostru protopop și căutați să vă apropiați de Dumnezeu, iubind Biserica ortodoxă, care dă astăzi mucenici și sfinți.

Rămâneți întemeiați în credință, întăriți și neclintii dela nădejdea Evangheliei Domnului nostru Iisus Hristos, al cărui slujitor sunt eu, binecuvântându-vă și dorindu-vă dela Dumnezeu sănătate și fericire în vecii vecilor, Amin.

Icoane alese din Viața Ortodoxiei

Introducere.

Biserica ortodoxă este vistieria adevărului creștin și mama duhovnicească a poporului român. Neamul nostru în lumina ei a văzut lumina cărții și calea mântuirii. Veacurile trecute și istoria sbuciumată a țărilor locuite de Români, mărturisesc despre ea ca despre un stâlp de foc și ca despre un nor de lumină, care ziua și noaptea mergea înaintea fiilor acestui

neam românesc, conducându-l cu mână tare și cu braț înalt din biruință în biruință și din slavă în slavă spre Țara Făgăduinței, spre Canaanul României Mari.

Povestea ei este minunată. Ne-o spune istoria noastră națională și adevărată este mărturisirea ei.

În vremea noastră însă, prin sufletul acestei mame mântuitoare este dat, ca să treacă sabie. Mulți din fiii ei se răsvăresc împotriva ei și mii chiar o grăesc de rău și o dușmănesc.

Pentruca vorbele acestor oameni fără frica lui Dumnezeu, să nu rămână fără de răspuns, scriem rândurile și paginile ce urmează. Din ele se desprinde limpede duhul jertfei și puterea adevărului creștin, care a rodit din belșug în istoria neamului și a bisericii noastre strămoșești.

Lăsăm deci să grăiască faptele, ca prin ele să ne dăm seama de ce prețuim noi atât de mult *Orthodoxia* și de ce vrem să rămânem în ea și sub aripile ei până la moarte, ca lângă *mărturia adevărului* și cea mai de preț moștenire a trecutului.

Nu spunem lucruri necunoscute. Scriem și strigăm numai fapte și adevăruri, cari trebuie mai bine cunoscute și *popularizate*.

Religia Dacilor.

Din începuturile sale neamul românesc a fost creștin. S'a născut creștin, deoarece timpul formării sale curgea deodată cu timpul răspândirii creștinismului în lume.

Vechii locuitori ai Daciei, — ținutul care astăzi cuprinde România — aveau una dintre cele mai frumoase religii din vechime. Ei credeau că «viața aceasta e numai o încercare, o trecere vremelnică și plină de sbuciumări către viața cea de veci, singura frumoasă și într-adevăr fericită. A trăi cumpătat, a privi suferința ca o binecuvântare și moartea ca o mântuire, ca o dulce chemare... în împărăția liniștii celei de veci, era pentru ei izvorul adevăratei înțelepciuni și taina adevăratei puteri pe pământ. Din izvorul acesta și-au tras Dacii credința, tăria și rostul vieții lor»¹⁾.

Dacii aveau deci credința într'un Dumnezeu, numit Zamolxe, stăpânul trăznetelor, credința în nemurirea sufletului și credința într'o lume mai bună, viitoare și nu se temeau de moarte.

O astfel de religie, atât de apropiată de creștinism, a putut foarte ușor să fie înlocuită cu creștinismul, ceea ce s'a și întâmplat.

Dacii și Romanii.

Pe vremea nașterii și a vieții Mântuitorului Hristos, Dacia era o țară foarte bogată și frumoasă ca în povești. Locuitorii ei, Dacii, erau un popor temut

și vestit prin vitejia lui. Năvălirile vijelioase ale Dacilor băgau groază în toate popoarele vecine.

Stăpânii lumii de atunci erau Romanii, popor muncitor și viteaz. Credința față de religie și iubirea de țară era însușirea lor cea mai frumoasă, care a și rămas vestită până astăzi sub numele de *virtutea romană*.

Dar nici Dacii nu se lăsau mai prejos și nelișteau mereu granițele împărăției romane. Năvăleau peste Dunăre și luau prăzi mari deja Romani. Însă când au mai cerut și bir dela ei, soarta lor a fost pecetluită. Romanii nu puteau să ierte aceasta rușine. De aceea așteptau numai timp potrivit, ca să înceapă lupta și să se răzbune. Și norocul a și sosit.

Când vestitul Traian a ajuns împărat la Roma, primul lui gând a fost să ștergă rușinea de pe obrazul împărăției sale. Indată a și început în taină pregătirile de războiu. Apoi în două lupte mari — între anii 100—106 după Hristos, Dacii au fost zdrobiți și supuși de Romani, cu toată vitejia dărză cu care s'au apărat sub conducerea viteazului lor rege Decebal, poreclit «leul munților».

Dacia fiind cucerită, se așează aici stăpânirea romană. Se organizează întru toate aici o viață romană, se aduc coloniști romani de peste Dunăre din Peninsula Balcanică și din Asia Mică, și mergeau rândurile atât de bine, încât Romanii au numit aceasta Țară «Dacia fericită».

Din amestecul acestor coloniști aduși din împărăția romană, cu vechii locuitori ai Daciei, s'a născut și s'a format *poporul român*.

Vechimea Creștinismului la Români.

Toate popoarele creștine de astăzi își leagă obârșia creștinismului lor de un timp anumit și de o persoană anumită, sau de mai multe. Noi Românii nu avem în cartea vremii nici o pomenire, nici despre timpul când ne-am creștinat, nici despre numele omului care ne-a încreștinat. Nu știm nici când, nici cine ne-a făcut pe noi creștini. *Dumnezeu când a scris în cartea vieții numele de român, a scris și pe cel de creștin. Ceea ce înseamnă că ne-am născut și neam botezat creștini, precum copiii noștri când se nasc români, se și botează creștini.*

Acest lucru se talmăcește în următorul chip.

Primul care a sămănat sămânța creștină prin părțile noastre, ar fi fost sf. apostol *Andrei*. El se spune că ar fi vestit cuvântul lui Dumnezeu prin părțile Dobrogei.

După el au venit și alți vestitori ai creștinismului, poate chiar ucenici de a sf. apostol *Pavel*, care a creștinat Asia-Mică, Grecia, Macedonia și alte părți din Italia și Peninsula Balcanică.

(Ve urma).

¹⁾ Al. Vlahujă: Din trecutul nostru, p. 13—14.

INFORMAȚIUNI.

Personale. *P. S. Sa Părintele Episcop eparhial Dr. Grigorie Gh. Comșa a sosit la reședința Sâmbătă în 30 Iulie a. c., venind dela Marienbad, — unde a stat pentru refacerea sănătății Sale, — iar Marți noaptea, în 2 Aug. a plecat la Sinaia, unde va sta o lund.*

Nr. 4053/1932

Ordin Circular.

Având în vedere hotărârea Adunării Eparhiale Nr. 94/1932 referitor la asanarea morală a credincioșilor și în conformitate cu ordinul circular Nr. 3828 din 19 Iulie 1928, și No. 493 din 7 Martie 1929 invităm din nou pe Cucernicii Preoți și pe membrii corporațiilor bisericești, să aibă în vedere următoarele îndatoriri:

I. Evlavia și dragostea pentru sălășluirea păcii este prima condițiune a unei păstoriri bune.

Știința, credința și evlavia preotului trebuie să curgă în mijlocul poporului ca un izvor nesecat și dătător de viață, pentru că credința religioasă a poporului nostru în mare parte este determinată de inclinațiile sufletești, de viața religioasă morală a preotului și de însuflețirea pusă în apostolatul pentru mântuirea sufletelor.

Educația religioasă morală trebuie cultivată prin aplicarea practică în domeniul vieții a tuturor adevărilor, ce izvoresc din învățăturile Bisericii noastre urmând cuvintele Mântuitorului Hristos, care ne învață: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând faptele voastre cele bune să mărească pe Părintele vostru cel din ceruri” (Matei V 16)

Educația religioasă morală sistematică trebuie să o începem în școala primară ceace și legea învățământului primar prevede prin modificările din 1932. Educația se face prin catechizație și prin exortările și apoi să o continuăm în sfânta Biserică, prin sfintele slujbe și predici. Nici când să nu pășim pe amvon nepregătiți.

În predici preotul va explica sfintele evanghelii, tainele legii, poruncile Dumnezeiești și Bisericești, simbolul credinței, îndeosebi articolele privitoare la viață, moarte, înviere și viața vecinică și va scoate în evidență puterea civilizatoare a Evangheliei și influința covârșitoare a Bisericii în rezolvarea problemelor sociale actuale.

Trebuie să între în conștiința tuturor, că adevărata cultură sufletească o poate da numai amvonul și școala condusă în spirit religios moral.

În oarele de catechizație, preotul va da elevilor instrucții din cele rituale și aceasta o va face și în

sf. biserică de pe amvon explicând lămurit poporul actele serviciului Dumnezeesc ca poporul să participe sufletește și să înțeleagă frumsețea și sublimitatea cultului Dumnezeesc.

La Vecerniile din Duminică și Sărbători se vor citi părți alese din Sf. Scriptură, din Cazanii, din viața Sfinților Părinți și se vor ține predici pentru copii — pe înțelesul lor.

Unde sunt mai mulți preoți, toți sunt datori, să cerceteze sf. biserică, fără considerare la rândul săptămânii lor și când slujesc în sobor toți se vor împărtăși, bine înțeles după pregătirile prescrise.

Bisericele vor fi ținute în curățenie exemplară. Se va purta un deosebit interes pentru înfrumșetarea bisericii și providerea stranelor cu cântăreți buni și devotați Bisericii și se vor face serioase îngrijiri pentru îngrădirea și ținerea cimitirilor în curățenie și ordine

Se va da o deosebită importanță organizațiilor religioase, culturale, misionare și filantropice, cum sunt: Cercurile religioase, Casele culturale, Societatea „Sf. Gheorghe”, Societățile de caritate creștină, comitetele parohiale și misionare, sfatul păcii, cercurile bisericești și școlare, societatea „Oastea Domnului” acolo unde este, societatea ortodoxă națională a femeilor române, societatea de temperanță și comferințele preoțești, cari s'au dovedit a fi cele mai puternice mijloace pentru intensificarea vieții religioase morale și pentru întărirea încrederii și dragostei poporul față de Biserică și preot.

Când ne va succede să îndreptăm viața religioasă morală a poporului, — se va reduce în mod simțitor și numărul concubinilor.

Când vom putea înjgheba în fiecare parohie o societate de temperanță, — va scădea și numărul alcoolistilor.

Când vom putea da poporului o lectură sănătoasă și folositoare, — va slăbi și depresiunea morală cauzată de literatura destrăbălată și de genul literar pamphletar, care otrăvește sufletele credule, neorientate și fără experiență.

Iar sectele le vom combate prin purtarea noastră neexcepționabilă, prin viața curată a credincioșilor noștri, prin luminarea poporului asupra învățăturilor Bisericii noastre și asupra învățăturilor rătăcite ale sectarilor.

Când vom putea creia în parohie o atmosferă de pace, bună înțelegere, ordine și muncă cinstită, — toată viața parohiei se va îndrepta spre bine și vor dispărea microbii distrugători cum dispărea mușgaiul de lumina și căldura soarelui.

II. Pentru asanarea morală a poporului nu ajunge numai munca preotului.

Biserica este o unitate indivizibilă compusă din cler și popor, chemată să apere patrimoniul moștenit dela strămoși.

Deci preoțimel trebuie să l-se dea tot concursul din partea tuturor fiilor Bisericii, în primul loc de membrii corporațiilor bisericești.

Membrii Consiliilor și episcopilor parohiale și protopresbiterale sunt datori a apăra, a susține, a întări și răspândi credința Bisericii Ortodoxe și a lucra mână în mână cu preotul; sunt datori să viețuiască în conformitate cu învățăturile acestei credințe, cercetând sf. biserică și sf. slujbe Dumnezeiești, împărtășindu-se cu sf. taine și îndeplinind faptele milei creștine conform art. 27. al Statutului pentru organizarea Bisericii ort. române; sunt datori conform art. 47 din același statut a supraveghea asupra religiosității și moralității parohienilor și a lucra pentru apărarea credinței ortodoxe.

De altcum pe membrii corporațiilor bisericești li obligă și angajamentele morale pe cari le-au luat asupra lor de bună voie, atunci, când din încrederea alegătorilor au primit posturi și locuri onorifice în organismul Bisericii.

Cel ce are drepturi mai multe trebuie să aibă și îndatoriri mai multe.

III. Preotul nu este numai săvârșitorul sfințelor slujbe Dumnezeiești și duhovnicul poporului, ci este și purtător al oficiului parohial și președintele corporațiilor parohiale, și ca atare el conduce toate afacerile administrative și economice ale parohiei.

Unde sunt disordini în afacerile administrative ale parohiei și mai ales unde averile parohiale nu se administrează corect. — acolo de regulă sunt nemulțumiri în popor și prestigiul preotului suferă. Tulburările din parohii și înstrăinările de Biserică în cea mai mare parte sunt cauzate de disordinele în afacerile administrative ale parohiei și mai ales de administrarea necorectă a averilor parohiale.

Deci preotul conștient de sublima sa chemare, va căuta ca paralel cu partea duhovnicească, să conducă corect și punctual și afacerile administrative ale parohiei, neperzând din vedere că prin activitatea sa administrativă pregătește mediul și procură mijloacele necesare pentru dezvoltarea și întărirea Bisericii și pentru intensificarea vieții religioase morale a poporului.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 22 Iunie 1932.

*Consiliul eparhial ort. rom.
Arad,*

Croitoria Diecezană, Arad str. Eminescu 18, confecționează reverenzi și supraroverenzi cu prețuri ieftine.

No. 4681/1932

Anunț școlar.

Se aduce la cunoștința celor interesați că petițiile de primire în Academia Teologică ort. rom. din Arad sunt a se înainta Consiliului eparhial ort. rom. din Arad până la 10 Sept. 1932, anexând în original următoarele documente:

1. Diploma de bacalaureat sau de seminar teologic.
2. Act de botez dela Of. parohial, eliberat în timpul cel mai recent.
3. Atestat de moralitate dela Of. parohial, la care aparține petiționarul, vizat de protopresbiterul respectiv.
4. Atestat medical, prin care să se constate integritatea spirituală și corporală a petiționarului.
5. Certificat dela preotul locului că știe cetti cu litere cirile și că are aptitudine pentru cântări.
6. Certificat despre situația militară a petiționarului, dacă este înrolat.
7. Obligațiunea din partea părinților, ori a tutorului, că va plăti regulat cheltuielile de întreținere obligatoare în internat în cursul anilor de studiu.
8. Condițiunile de întreținere în internat sunt: 9000 Lei anual, care se plătesc în 3 rate anticipative la Cassa Consiliului eparhial și anume: Lei 3000 la înscriere, 3000 Lei la 1 Ianuarie 1933 și 3000 Lei la 1 Aprilie 1933.
9. Studenții sunt obligați să locuiască, toți, în Internatul Academiei.
10. Nimenea nu poate fi primit, nici în Academie, nici la examene, dacă nu este în ordine cu taxele restante și curente.

La intrarea în internat vor aduce cu sine: 6 cămăși, 6 per. de subpantalon, 3 cămăși de noapte, 6 per. ciorapi, halne de pat: (ciarceafuri, plapomă, pernă și cuvertură de pat), 3 ștergare, 3 șervete, păhar, cuțit, furculiță, lingură, o ceașcă, 3 farfurii, pleptene, săpun, perie de dinți, de halne, de ghetă, ace, ață și îmbrăcămintea necesară.

Studenții sunt obligați a-și procura și purta uniforma școlii (halne de culoare neagră, vestă închisă, pălărie și pantofi negri).

11. Petițiile sunt a se timbra legal și a se scrie cu mâna proprie, cele netimbrite ori defectuos înscrise, se vor retrimită nerezolvite.

12. Petiționarul să indice domiciliul și posta ultimă, scrisă corect și citeț.

13. Inmatriculările studenților se fac la Rectoratul Academiei în zilele de 27 până la 30 Septembrie, cursurile se încep la 1 Oct.

Cel întârziat dela termenii matriculărilor pot fi matriculați și admiși la cursuri numai cu aprobarea Consiliului eparhial.

14. Taxele școlare, ce se plătesc la Rectoratul Academiei cu ocaziunea înmatriculării, fac 1100 Lei.
Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 13 Iulie 1932.

Consiliul Eparhial ort. rom.
Arad.

Internatul Diecezean ort. rom. de fete din Arad.

Aviz școlar pe anul 1932-1933.

În Internatul diecezean de fete se primesc eleve de naț. română cari cercetează liceul de fete al statului din Arad și șc. sup. de comerț.

Taxa de întreținere 12.000 Lei, eventual 10.000 Lei, se va plăti la casa consistorială ori la dir. Internatului în două sau 4 rate egale. La intrarea în internat trebuie achitat cel puțin 1 sfert din taxa de înscriere, medic și det.

Taxa pentru orele particulare de muzică (planvioară) se va plăti anticipativ pe 3 luni.

Taxa de înscriere 100 Lei, taxa de medic 300 Lei și deteriorări 100 Lei.

Anunțurile pentru primirea în internat se vor face dela 1 Aug. la 1 Sept. Fiecare elevă va prezenta 1 Certificat școlar, de clasa absolvată; 2 Certificat medical, că este deplin sănătoasă și 3. Certificat dela comandă că nu este acolo nici o epidemie.

Fiecare elevă se va îngriji de cărți și recvizite școlare. Dir. Internatului nu ia în privința aceasta nici un angajament.

Elevele vor aduce: 2 perini cu 4 fețe, 1 plapomă cu 2 cearșafe, 2 cearșafe și 1 acoperitoare de pat, toate acestea vor fi albe, rufăria de corp necesară, un covorel la pat, 6 ștergări, 3 șervete, 2 cărpe de păhare, 2 cărpe pentru lighian, 1 cărpă pentru bucătărie care rămâne Internatului, 1 ceașcă și 2 farfurii, tacâmurile pentru șervet, podșor pentru tacâmuri, 2 păhare 1 cărpă praf, plaptân rar și des, perle de dinți, de cap, de unghii, de haine și de ghete, 1 păr, pantofi de casă, 2 păr. ghete negre, 1 parapleu, 2 cutii pentru pieptene și perii, 1 lighean.

Fiecare elevă este obligată să aibă uniforma școlii la care urmează, 2 șorțe negre cu mâneci, 2 șorțe albe, pelerina uniformă, pălărie de lână și primăvară. Toate acestea după modelul școlii.

Elevele să nu aducă obiecte de prisos.

Purtarea bijuteriilor și a altor obiecte de lux este interzisă.

Pentru banii lăsați la eleve, dir. int. nu ia nici o răspundere. și nu va lua în considerare nici o reclamație de banii pierduți, fie sumă ori cât de mică. Elevele cari rămân în restanță cu achitarea taxei, vor fi demise din internat în cursul anului.

Direcțiunea internatului diecezean
de fete din Arad.

Licitație minuendă.

Pe baza rezoluției Ven. Consiliu eparhial Nr. 4743. Se publică concurs pentru construirea Casel Culturale din Galșa pe ziua de 14 August 1932 orele 17 în școala din loc.

1. Prețul de strigare 323.734 Lei.

2 Planul, devizul și condițiile se pot vedea la oficiul parohial din Galșa.

3. Licitanții nu pot formula nici o pretenziune pentru participarea la licitație și vor depune vadiu de 6%.

Galșa, la 3 August 1932.

Consiliul parohial.

Parohii vacante.

Comitetul parohial ort. român din Bătania (Ungaria), în scopul îndeplinirii parohiei, devenită vacantă prin reposarea părintelui Simeon Cornea, publică concurs cu termen de 45 zile dela prima apariție în organul oficial „Biserica și Școala”.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1). Una sesie parohială în extenzlune de 51 jcg. cadastrale pământ arător, din care 1200 st. □ e trifoiște, iar 900 st. □ cu vie.

2). Ștola legală, staverită prin concluzul comitetului parohial din ședința de 26 Iunie a. c.

Parohia este de clasa I-a (întâia), însă a recurge se poate și din celelalte clase.

Preotul ales va servi și predica regulat în Sfta Biserică și va catehiza la toate școlile din loc, fără nici o altă remunerațiune.

Concurenții la acest post de paroh se vor prezenta în vre-o Duminecă ori sărbătoare în Sfta Biserică din Bătania, pentru a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice, și vor înalța cererile, însoțite de anexele necesare, adresate „Consiliului parohial din Bătania, președintele sinodului parohial Gheorghe Buha paroh în Cenadul-unguresc (Magyarcsanád) Ungaria.

Alesul va beneficia numai jumătate din venitele parohiale până la 22 Malu 1933, până când cealaltă jumătate li compete văduvei preotese, în sensul §-lul 26 din Reg. pentru parohii, suportând fiecare impozitele după beneficiul ce folosește.

Consiliul parohial ort. român din Bătania (Battonya) Ungaria.

Axentle Roșu
preș. com. par.

Trăian Selegian
vice preș. com. par.

Conform rezoluțiunii Vener. Consiliului eparhial No. 4880/932,

Pentru îndeplinirea parohiei din *Cermel* Protopopiatul Ineu, devenită vacantă prin confirmarea părintelui Ștefan Bogdan de protopresbiter al tractului Hălmașu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala”.

Venitele acestei parohii sunt;

1, Casa parohială cu intravilanul și supraedificatele.

2, Uzufructul sesiunii parohiale a fâzașului și dreptul de pășune de pe acest pământ.

3, Stolele legale.

4, Birul legal.

5, Intregirea venitelor dela stat, pe care parohia nu le garantează.

Reflectanții pe lângă respectarea dispozițiilor cuprinse în paragraful 33 din regulamentul pentru parohii au să dovedească la oficiul protoprezbiterial deodată cu însinuarea dorinței de a se prezenta popoului,

a) Că posed calificație pentru parohii de clasa primă.

b) Intrucât sunt din alte dieceze, că, au consimțământul Episcopului eparhial de a reflecta la aceasta parohie.

Concurenții sunt poțitiți a se prezenta în termenul concursului în sf. Biserică din *Cermel* spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratoric.

Rogările de concurs ajustate cu documentele necesare și adresate consiliului parohial ort. rom. din *Cermel* se vor înainta oficiului protopopesc ort. rom. din Ineu (Jud. Arad) în termenul concursual.

Din ședința consiliului parohial din *Cermel* ținută la 19 Iulie 1932.

Gheorghe Pop

Noter

Pr. Ștefan Bogdan

Președinte

În înțelegere cu protopresbiterul *Mihal Cosma*.

1—3

Concurs repetit.

Conform rezoluțiunii Ven. Consiliu eparhial Nr. 5049/932, pentru îndeplinirea parohiei *Dubești*, protopopiatul *Birchiș*, devenită vacantă prin mutarea preotului *Marius Țiucra* la *Remetea-Iuncă*, se publică din nou concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în organul oficial „Biserica și Școala”.

Venitele parohiale sunt:

1. Uzufructul sesiunii parohiale în estenziune de 29 jug. parte arător, parte fânaș.

2. Uzufructul intravilanului parohial de 800 stg. □

3. Stolele legale.

4. Birul legal, care se ia în concurs din oficiu pe baza coalei de fsiune B.

5. Intregirea dela stat, care parohie nu o garantează.

6. Casă parohială nu este. Consiliul parohial însă se deobligă a achita chiria pentru locuința preotului, până se va edifica casă parohială.

7. Preotul ales va suporta toate impozitele după beneficiul parohial, va predica în Duminici și sărbători și va catehiza elevii dela școala primară din loc, fără altă remunerație dela parohie.

Parohia este de clasa III-a. Recurenții vor avea să dovedească asemenea calificațiune.

Cei ce doresc a compete la aceasta parohie, vor înainta recursul în termenul concursului, adresate Consiliul parohial din *Dubești*, la oficiul protopopesc ort. român din *Birchiș*, ajustate cu documentele cerute și se vor prezenta în acest interval în sf. biserică din loc, în vreo duminică ori sărbătoare, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratoric observând strict dispozițiunile §-lui 33 din Reg. pentru parohii. Cei din altă Eparhie vor dovedi că au binecuvântarea Prea Sf. Sale Părintelui Episcop eparhial spre a putea recurge.

Consiliul parohial

în înțelegere cu *Trăian Cibian* protopopul *Birchișului*.

1—3

Nr. 4813 | 1932.

Comunicat.

On. Minister al Instrucțiuni, al Cultelor și Artelor prin adresa de sub Nr. 93912/10078 din 16 Iulie a. c., ne comunică următoarele „Deoarece conform legii de organizare a Regiei Autonome a P. T. T. ori ce corespondență care se expediază atât de Administrația centrală, cât și de instituțiunile școlare și bisericesti pendinte, sunt supuse taxelor postale suportate de Minister, avem onoare a Vă ruga, să dispuneți a se face cea mai mare economie, mai cu deosebire în cece privește expedierea telegramelor, cari vor fi transmise numai în cazuri de mare urgență și acestea redactate cu conținut redus.

Aceasta chestiune este în strânsă legătură și cu eventualele răspunsuri provocate dela cei în drept, tot pe cale de telegrame, intrucât angajază cheltuieli, din fondul prevăzut în bugetul respectiv și care nu va putea satisface toate nevoile până la sfârșitul anului.”

Cele ce aducem la cunoștința tuturor organelor în subordine, spre știre și conformare. Arad, la 29 Iulie 1932.

Consiliul eparhial ort. rom. Arad.

Tiparul Tipografiei Diecezane Arad.

Red. responsabil: **Protopop SIMION STANA**